

REES, Otto van (Luik 25 december 1825 – Utrecht 16 mei 1868).

Was na zijn studie in de rechten enige tijd als advocaat te Utrecht werkzaam. In 1858 werd Van Rees

tot hoogleraar in de staatswetenschappen benoemd aan de universiteit te Groningen. Twee jaar later volgde dezelfde benoeming aan de Utrechtse universiteit. Op wetenschappelijk gebied ging zijn belangstelling vooral uit naar economische en historische problemen.

De V.B. was voor hem meer dan een boeiende taalkundige liefhebberij. Hij zag vooral een volk dat in taal en beschaving bedreigd werd door Frankrijk. De Nederlandsche Taal- en Letterkundige Congressen, waaraan hij actief deelnam, waren voor hem een middel om het taalbewustzijn te versterken en zo de Franse invloed terug te dringen. Met het oog op het in 1854 te houden vierde Congres te Utrecht schreef hij een uitstekende uiteenzetting over de V.B. Tot een politieke stellingname ten gunste van Vlaanderen kwam ook Van Rees, evenmin als velen van zijn tijdgenoten, niet.

WERKEN: *De Vlaamsche Beweging*, 1853.

LITERATUUR: J.A. Fruin, 'Levensbericht van mr. Otto van Rees', in *Handelingen der Nederlandsche Maatschappij van Letterkunde te Leiden*, 1869, p. 123-; - C.C. ter Haar, *Nederland en Vlaanderen*, 1933.

PIETER VAN HEES*